

N:o 28.

Ankom till Riksd. kansli den 10 mars 1890, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till kommunallagarne i fråga om tiden för kommunal- och kyrkostämmors hållande.

Från Andra Kammaren har lagutskottet fått emottaga en inom nämnda kammare af herr *G. Bäckgren* afgifven motion, n:o 22, hvaruti erinras, att icke i någon af förordningarna om kommunalstyrelse på landet, om kommunalstyrelse i stad och om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd finnes något förbud för vederbörande att inom samma kommun utlysa kommunalstämma och kyrkostämma till samma tid eller till tiden så nära hvarandra och i så skilda lokaler, att de röstberättigade ej kunna på båda stämmorna vara närvarande och bevaka sina intressen. I följd af bristen på ett sådant förbud har, enligt hvad motionären uppgifver, inträffat, att inom en kommun kommunalstämma och kyrkostämma blifvit utlysta att hållas på samma dag och på samma timme. Motionären anför vidare:

»Det är naturligtvis alldeles omöjligt att samtidigt vara närvarande vid flera ställen. Den rättighet lagen tillägger kommunens röstberättigade medlemmar, nemligen att deltaga i behandlingen af förekommande ärenden eller utöfva valrätt vid förefallande val, varder dem indirekt beröfvad genom ett ordförandenas tillvägagångssätt, sådant som det nu anförda.

Jag har ansett mig böra fästa Riksdagens uppmärksamhet på behofvet af att i kommunallagarne införas ett tillägg, som förbjuder ordförandena i kommunalstämma och kyrkostämma att så ordna sammanträdena inom kommunen, att de blifva samtida, eller till tiden så

nära hvarandra, men på så skilda lokaler, att de röstberättigade ej kunna, äfven med bästa vilja, vara närvarande och utöfva sina rättigheter; och anhåller jag vördsamt, att lagutskotet, till hvilket jag hoppas min motion blir hänvisad, välvilligt behagade formulera ett tillägg till kommunallagarne i motionens syfte.»

Att sådana fall kunnat inträffa, som motionären anført, är visserligen beklagligt. Men då de enligt lagutskottets åsigt endast kunnat bero på en synnerligen grof missuppfattning af kommunallagarnes anda och mening hos den eller dem, som föranledt, att båda stämmorna blifvit utlysta till sådan tid och ort, att de röstberättigade icke kunnat vid båda stämmorna närvara, kan utskottet icke finna, att förekomsten af något enstaka dylikt fall påkallar lagstiftningens ingripande. Utskottet kan svårligen föreställa sig att, derest genom bristande förtänksamhet hos vederbörande något sådant en gång förefallit inom en kommun, man icke skulle låta sig angeläget vara att genom uppmärksamhet och tillmötesgående för framtiden förekomma ett upprepande deraf. Har åter det ifrågavarande förhållandet afsigtligt framkallats, lärer rättelse kunna vinnas antingen, om den felande är underkastad tjenstemannaansvar, genom att hos behörig myndighet göra anmälan om förhållandet eller, om han är en kommunens förtroendeman, genom att undandraga honom kommunens förtroende.

Utskottet hemställer därför,

att herr Bäckgrens förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 mars 1890.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
